

Så bliver det anført fra en række ordførere, at der stadig væk er en mulighed for, at advokaterne kan misbruge det her. Der vil være kæmpestore regninger fra advokater og revisionsfirmaer, og ikke mindst hr. Frank Aaen maledede jo med den store pensel de her kæmpe regninger, der kunne komme.

Først er jeg nødt til at spørge om, hvorfor det nu lige er sådan, at vi har fået de her store regninger. Ja, tidligere var det jo sådan, at der lå nogle vejledende satser for advokaterne. Men der gik vores konkurrencemyndigheder ind og sagde, at det mindede om aftalte priser og karteldannelser og den slags, så de ville gerne have, at de regler blev ophævet. Så blev de ophævet, og hvad skete der så? Så eksploderede advokatsalærerne.

Så man må sige, at dér har konkurrencemyndighederne gjort det danske samfund en bjørnetjeneste. Hvor de havde en forventning om, at der skulle være større konkurrence mellem advokaterne, så er der nu en konkurrence om, hvem der kan skrive den største regning.

Vi er selvfølgelig ikke interesseret i, at skatteborgerne gennem de almindelige beskættninger skal betale disse kæmpestore og måske urimelige advokatregninger eller regninger fra revisionsfirmaer og andre eksperter, der måtte være indkaldt.

Derfor overvejede vi meget efter behandlingen for 10 måneder siden, hvordan man kunne lave et system, der kunne fungere. Her har vi så set på muligheden for at lave et anfægtelsessystem. Det vil altså sige, at i langt de fleste tilfælde vil skatteborgeren præsentere en regning og sige, at det var omkostningerne. Så kigger man på den for at se, om det ser rimeligt ud, og følger det den almindelige pris- og lønudvikling osv., så bliver det honoreret.

Men kommer der den her regning, som er fuldstændig urimelig, kan Told og Skat gå ind og anfægte den og så sige: Det her går ikke, vi har kun haft ganske få møder i den her sag, og hvorfor er der så stor en regning? Og så har man en tvist om de få sager, men det, der jo meget hurtigt vil ske både blandt revisorer og advokater, er, at så retter man sig ind, sådan at de regninger, man præsenterer, er nogle, man er sikker på at få honoreret.

Så var jeg i dialog med hr. Aage Frandsen om borgerne med den lille økonomi, for det er faktisk dem, vi har det værst med. Dybest set tror jeg, at de store multinationale selskaber med egne revisorer og egne advokater såmænd nok

skal klare sig. Det er ofte også dem, der er mest ihærdige, når Folketinget har skatteregler til ændring, og kommer med forslag osv. Men den lille borger, som blot får en fortrykt selvangivelse, og som oftest bare sætter en underskrift og håber på, at det går godt, er vi bekymret for i det nuværende system, for i det nuværende system løber den lille borger altså den risiko, at selv når han har ret, koster det penge.

Hr. Frank Aaen gik så ind og lavede en sammenligning med det civile retssystem og spurgte: Skal vi så have det sådan, at dommeren siger, thi kendes for ret, og så får den, der har vundet, sine omkostninger dækket 100 pct.? Jeg er nødt til at sige til hr. Frank Aaen, at sådan er virkeligheden desværre ikke. Virkeligheden er desværre den, at ofte selv i civile søgsmål går dommeren ind og træffer beslutning om, hvilken omkostning der skal dækkes. Og der kan sagtens være en kæmpemank for den, der har fået ret, også selv om vedkommende uretmæssigt er slæbt i byretten eller i landsretten.

Så stod hr. Frank Aaen og overvejede lidt, om man så skulle have et system med en form for retshjælp eller beskikkede advokater. Det med beskikkede advokater er jo en god sammenligning, for lige så snart vi strafferetligt rejser en sag mod en borger i Danmark, har han krav på, at han får beskikket en advokat, og argumentet er jo lige præcis det, at det ikke er sikkert, at borgeren selv har råd til at forsvare sig. Altså får han stillet en beskikket advokat til rådighed, så hans retssikkerhed ikke bliver krænket, ej heller menneskerettigheder osv. Men når det er skattemyndighederne, der rejser sagen mod en borger, har han ikke den samme ret. Så jeg synes, at hr. Frank Aaens argumentation var troværdig og jo da i hvert fald bør betyde, at hr. Frank Aaen i forhold til det her forslag gør sine synspunkter gældende.

Vi synes så, den mest rimelige måde at gøre det på er, som vi har foreslået med denne dækning, når man har fået 100 pct. ret, men kan vi finde en metode derimellem, lytter vi gerne.

Så har vi også gjort nogle synspunkter gældende i forslaget, for det, som vi jo egentlig gerne ville have, var, at der var færre af de her sager. Og dér har ikke mindst ministeren, told- og skattesystemet, Ligningsrådet osv. jo en pligt til at sørge for, at de retningslinjer, der findes, er så let forståelige som muligt. Jeg har da oven i købet i bemærkningerne til forslaget rost nogle af de initiativer, der har været. Men i Danmark har man strafferetligt pligt til at foretage sig det, der